

[Arbejdsministeren]

tidsnedsættelse skabe flere job? Vil den løse beskæftigelsesproblemet? Det, som jeg i min redegørelse sætter spørgsmålstegn ved, er jo, om vi kan tænke så firkanter, at vi kan tro, at vi i væsentligt omfang kan bidrage til at bekæmpe den arbejdsløshed, som vi alle sammen gerne vil af med, blot ved at sætte arbejdstiden ned til 39, 38, 37 eller 35 timer, hvad man nu måtte nå frem til, og derfor kræver det faktisk en meget grundig analyse også i forbindelse med omkostningerne og lønudviklingen i øjeblikket.

Så syntes hr. Estrup, at mit ene indlæg var skuffende og havde meget lidt engagement. Jeg er ked af det, hvis hr. Estrup er skuffet, men jeg føler sådan set, at man må være realistisk i de vurderinger, man foretager, og at man ikke bare kommer og siger: det her er smadder godt, hvis man egentlig ikke tror på, at det er vejen til at løse alle problemerne.

Så sagde hr. Estrup: man må også se på, at det er Danmark. Vi skal klare Danmarks problemer. Det er også rigtigt nok, vi må vurdere tingene ud fra danske forhold. Andre har sagt, at man ikke kan gøre det ud fra nationale forhold alene, men må se på det i en bred sammenhæng, men det er da klart, at vi må se på også, hvad det er, der er karakteristisk for det danske erhvervsliv. Det er anderledes end andre lande. Vi har mange små og mellemstore virksomheder sammenlignet med de store lande, og derfor må vi selvfølgelig også se på, hvad der er muligt med den struktur, vores arbejdsmarked har i øvrigt.

Og så vil jeg sige til hr. Estrup – jeg prøvede at sige det før, men det gik måske lidt for hurtigt – at der må selvfølgelig være en sammenhæng mellem forhandlingerne inden for den private sektor og inden for den offentlige sektor, og her tror jeg, at staten som arbejdsgiver – det har jeg i hvert fald talt med finansministeren om, det fremgår også af finansministeriets bemærkninger til redegørelsen – vil tilstræbe en parallelitet i forhandlingsforløbet, for vi kan jo ikke ende med, at vi har én arbejdstid for det private arbejdsmarked, og så kommer vi haltende bagefter en eller to eller tre måneder, i hvert fald nogen tid efter, og så får vi måske en helt anden arbejdstidspolitik inden for den offentlige sektor. Det kan være afhængigt af uddannelse, det kan måske også være sådan lidt tilfældigt, hvilken en af sektorerne man kommer ind og får arbejde i.

Så vil jeg sige til hr. Kofod-Svendson om det med, om mænd og kvinder så gerne vil arbejde på deltid, at det kan jeg ikke rigtig måle. Det er nok meget forskelligt, men jeg synes i hvert fald, at en fleksibel arbejdstid inden for forskellige faser af ens liv måtte være en ønsketing, f.eks. for dem, der har børn, og som måske ønsker at trappe ned i en periode – det gælder både mænd og kvinder. Så kan man komme op i tid igen, når ens børn bliver store og vil flytte hjemmefra. Eller hvis man finder ud af, at man gerne vil videreudanne sig, så kan man få en aftale med sin arbejdsgiver om at gå ned.

Jeg synes også, at hvis arbejdsmarkedets parter kunne finde frem til, at man, når man nærmede sig pensionsalderen – det vil afhænge af, hvilken type arbejde man har haft – måske gradvis kunne gå ned og have noget arbejde, så man ikke den ene dag stod og havde 8 timers arbejde og den anden dag havde en fuldstændig pensionisttilværelse, så kunne det være en ting, der var værd at overveje, og så må man jo prøve at henstille til det private arbejdsmarked at sikre adgangen til deltid og fleksibilitet i større omfang, end der faktisk er i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 26:

*Forslag til lov om ændring af lov om ferie.
(Ændrede regler for udbetaling af feriegodtgørelse i særlige tilfælde m.v.)*

(Fremsat 7/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Dette forslag har været behandlet én gang, nemlig forud for folketingsvalget, og ved den lejlighed gav jeg udtryk for på socialdemokratiets vegne, at vi var enige i de ændringer af ferieloven, som her er foreslået. Dog havde vi en enkelt betænkelighed, og det var vedrørende feriegodtgørelse på 500 kr. og derunder, der kan udbetales uden attestation.